

er nødt til at finde noget at sætte i stedet for. Der må det efterfølgende spørgsmål jo bare være: Hvad skal det så være? Hvordan skal man så gøre det?

Man må sige, at EU altså ikke dér har opfundet den mest geniale mekanisme. Det, man baserer sig på, er nemlig det, der hedder gensidig anerkendelse, altså det forhold, at landene umiddelbart uden videre prøvelse, uden videre kritik, er forpligtet til at udlevere oplysninger til alle de andre medlemslande. I den ideelle verden ville det jo være smukt og godt, hvis alle de 27 medlemslande fungerede lige godt; hvis retssikkerheden var lige god i alle landene, jamen så havde vi jo sådan set ingenting at frygte.

Men igen har man jo valgt at overhøre Dansk Folkepartis advarsler imod f.eks. østudvidelsen og har altså taget lande ind, som vi bare må se i øjnene på det retssikkerhedsmæssige område ligger milevidt fra det, vi kender fra Danmark og fra Norden generelt.

Hvis man ser på, hvorfor mange overtrædelser af f.eks. retten til en retfærdig rettergang, som de forskellige EU-medlemslande har, altså menneskerettighedskonventionens artikel 6, vil man kunne konstatere, at mens vi i Danmark har ganske få overtrædelser – jeg mener, at det er to eller tre gange, vi er blevet dømt – så er et land som Frankrig blevet dømt 438 gange, et land som Italien er blevet dømt 1.150 gange, og i Østeuropa er det fuldstændig den samme udvikling, hvad i øvrigt justitsministeren i et skriftligt svar til undertegnede har bekræftet. Derfor må man bare sige, at retstilstanden er vidt forskellig imellem de EU-lande, som man altså har valgt at samarbejde med. Der er det måske ikke det smarteste i verden, at man så har sagt nej til at ville sige nej; at man ikke i det mindste, hvis en eller anden tilfældig politikommissær i Bukarest kommer med en anmodning om udlevering af oplysninger om en dansker, så måtte bede om en begrundelse for det. Det ville måske være det mest fornuftige.

Det har man valgt at sige nej til, for vi tror jo på, at EU er Paradisets genkomst på jord, og derfor er der ingen problemer, og det er det, man baserer hele sin lovgivning på.

Det her forslag bygger så oven på de regler, man allerede har om udveksling af informationer, og forsøger ligesom at lappe nogle af de huller, som man har skabt. Der vil jeg sige, at det jo ikke er dårligt at give borgerne nogle retsgarantier. Når nu de har taget garantien bort fra, at man kan få en begrundelse for, hvorfor der skal

udleveres nogle oplysninger til et eller andet korrupt land i Østeuropa, så er det selvfølgelig meget godt at sætte nogle begrænsninger i stedet for, selv om man måske oprindeligt skulle have grebet det an fra den anden side.

Jeg vil sige, at der er nogle positive takter i det her forslag. Det forsøger at løse nogle af de problemer, som der er i de regler, man i EU har gennemført fra starten, og det er vi selvfølgelig positive over for og vil se på i udvalgsbehandlingen. Vi er en smule kritiske over for hele det regime, man er ved at bygge op, og vi deler i øvrigt også en række af de bekymringer, som bl.a. Advokatsamfundet har, om, hvorvidt det er fornuftigt, at det meste af implementeringen sker ved, at justitsministeren bemyndiges.

Men vi går positivt ind i det her. Vi kan se nogle fordele, vi kan også se nogle ulemper, og dem skal vi så forsøge at få luget ud.

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først er det hr. Tom Behnke.

Kl. 12:07

Tom Behnke (KF):

Man kan jo mene, hvad man vil, om den udvikling, der er sket i Europa igennem årene, og der må hr. Morten Messerschmidt jo have sine synspunkter; det vil jeg slet ikke anfægte, på intet tidspunkt. Men der er noget, jeg godt vil høre nærmere om. Uanset at vi i dag ville være i en situation, hvor der stadig væk var landegrænser med fysisk kontrol, uanset EU's størrelse, altså uanset antallet af lande, og hvilke lande der er med i EU, så er det vel stadig væk hensigtsmæssigt og fornuftigt med et politisamarbejde på tværs af landegrænserne. Og hvis det er fornuftigt, og der kan jeg se at hr. Morten Messerschmidt nikker, så er det vel også mest hensigtsmæssigt, at man har nogle fælles spilleregler for, hvordan et sådant samarbejde skal foregå, således at vi ved, hvad det er, vi går ind til, og således at samarbejdet kan foregå gnidningsfrit og problemfrit, således at vi kan fange forbryderne. Og det er jo det, forslaget lægger op til.

Kl. 12:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 12:08

Morten Messerschmidt (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det giver mening – selvfølgelig – at samarbejde mellem politimynderhederne de europæiske lande imellem og i øvrigt også uden for EU's medlemslande. Der er